

STUDII BIBLICE
INSTRUCTORI
TRIM. 2/2015

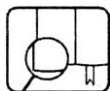

BISERICA CREȘTINĂ
ADVENTISTĂ
DE ZIUA A ȘAPTEA

Evanghelia după
Luca

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

STUDII BIBLICE
PENTRU MAJORI
EDIȚIE INSTRUCTORI

Evanghelia după Luca

aprilie – mai – iunie
2015

Traducere: *Loredana Sîrbu*

©2015 General Conference of Seventh-day Adventists®.
Toate drepturile rezervate.

Studiile biblice pentru Școala de Sabat majori, ediția pentru instructori, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție, fără un acord scris prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acesteia.

Studiile Școlii de Sabat pentru majori sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale sub îndrumarea generală a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat. Ele reflectă contribuția comitetului și nu reprezintă în exclusivitate punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Autor: John M. Fowler

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Loredana Sirbu

Lectura traducerii, adaptare: Florian Ristea

Tehnoredactare: George Toncu

Copertă: Liliana Dincă

Redactare: Alina Badea

Corectură: Lavinia Goran

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, ediția Casa Bibliei, București, 2012.

La citatele din cărțile lui Ellen G. White, numărul paginii este cel din original.

ISSN 1841-6543

Cuprins

<i>Vorbele înțelepților</i>	5
<i>Elogiul nebuniei sau elogiul înțelepciunii?</i>	7
<i>Cercetați Scripturile!</i>	9
<i>Întrebări pentru studiul Bibliei la rând</i>	10
1. Nașterea Domnului Isus	13
2. Botezul și ispitirea	25
3. Cine este Isus Hristos?	37
4. Chemarea la ucenicie	49
5. Hristos, Domnul Sabatului.....	61
6. Femeile în Evanghelia după Luca	73
7. Isus, Duhul Sfânt și rugăciunea.....	85
8. Misiunea lui Isus	97
9. Isus, Marele Învățător	109
10. Cu Isus zi de zi.....	121
11. Împărăția lui Dumnezeu	133
12. De la intrarea triumfală la răstignire	145
13. Răstignit și înviat.....	157
<i>Vești misionare</i>	169

Evanghelia după Luca

„Și s-a sculat și a plecat la tatăl său. Când era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat mult” (Luca 15:20).

Cunoaștem versetul acesta. Face parte din una dintre cele mai cunoscute și mai îndrăgite povestiri din toată literatura, fie ea sacră ori profană. Interesant este că nu ar fi ajuns niciodată la urechile noastre dacă un doctor misionar nu ar fi inclus-o într-o scrisoare adresată prietenului său școlit, Teofil.

Numele doctorului este Luca, un creștin convertit dintre neamuri, iar scrisoarea poartă titlul *Evanghelia după Luca*. În afară de această evanghelie, Luca a mai scris și cartea *Faptelor apostolilor*. El l-a însoțit pe apostolul Pavel în călătoriile sale misionare și a fost nu numai martor, ci și participant direct la marea mișcare creștină care a cuprins tot Imperiul Roman. Având această legătură strânsă cu Pavel, el a reușit să prindă sensul adânc al existenței bisericii creștine (care a luat atitudine împotriva poruncii cezarului care pretindea închinare ca o divinitate) și, de asemenea, să obțină, din surse credibile, cunoștințe despre Întemeietorul acestei biserici: Domnul Isus Hristos. În acest cadru, Luca a scris sub inspirația Duhului Sfânt o lucrare în două volume, care ar putea primi titlul „Originea și istoria bisericii creștine”.

Prima parte a acestei lucrări este *evanghelia*. Luca a scris-o și i-a trimis-o lui Teofil înainte de a scrie *Faptele apostolilor* (Faptele 1:1). Mulți cercetători conservatori plasează data scrierii evangheliei undeva între anii 61 și 63 d.Hr.

Întrucât destinatarul evangheliei sale era Teofil, un convertit dintre greci, Luca s-a adresat într-un mod deosebit membrilor comunității de credință proveniți dintre greci și din alte popoare, fără să piardă însă din vedere rădăcinile evreiești ale lui Isus. Matei le-a scris în primul rând evreilor și, de aceea, a pus accent pe faptul că Isus era Mesia. Marcu le-a scris romanilor și Îl prezintă pe Isus călătorind de la o margine la alta a țării și vestind venirea Împărăției. Ioan a fost un gânditor profund și evanghelia sa Îl descrie pe Isus în calitate de Cuvânt, Creator și Fiu

al lui Dumnezeu. În schimb, Luca scrie din punctul de vedere al unuia care nu era evreu. El li-L descrie neamurilor pe Isus, Fiul omului, ca Mântuitor al lumii și Prieten al oamenilor. Universalitatea mântuirii este tema fundamentală a evangheliei lui; prin urmare, genealogia lui Isus merge înapoi în timp, până la Adam și Îl leagă de Dumnezeu, în timp ce genealogia lui Matei se oprește la Avraam, strămoșul evreilor (Luca 3:23-28; compară cu Matei 1:1-17).

Evanghelia lui Luca este cea mai mare carte a Noului Testament. Unele minuni sunt consemnate doar aici, cum ar fi învierea fiului văduvei din Nain (Luca 7:11-18) și vindecarea lui Malhu (Luca 22:50,51). (Pentru alte exemple, vezi Luca 5:4-11; 13:11-17; 14:1-6; 17:11-19.) Multe parabole sunt consemnate doar de Luca, unele dintre ele fiind celebre: pilda cu samariteanul milos (Luca 10:30-37), pilda cu bogatul căruia i-a rodit țarina (Luca 12:16-21), pilda cu fiul risipitor (Luca 15:11-32), bogatul și Lazăr (Luca 16:19-31) și pilda cu vameșul și fari-seul (Luca 18:10-14). Istoria lui Zacheu (Luca 19:1-10) constituie și ea contribuția unică a lui Luca.

Luca declară că a cercetat, sub călăuzirea Duhului Sfânt, materiale istorice, că a intervievat martori oculari (Luca 1:2) și că apoi a consemnat evenimentele „în șir, unele după altele”, astfel încât cititorul (cititorii) să poate cunoaște „temeinicia învățăturilor” despre Isus și despre vestea cea bună (versetele 3, 4).

Teologul James Denney a fost rugat odată să recomande o bună biografie a lui Isus, iar replica sa a fost aceasta: „Ați încercat biografia scrisă de Luca?”

Bună idee! Haideți să o citim împreună, toată biserica mondială, pe parcursul acestui trimestru!

John M. Fowler a slujit biserica timp de cincizeci și trei de ani ca pastor, profesor de teologie și filosofie, redactor și administrator al Departamentului Educație. El a publicat numeroase articole și cărți și este autorul a două ghiduri de studii biblice pentru majori: „Conflictul cosmic dintre Hristos și Satana” (2002) și „Efeseni: Evanghelia relațiilor” (2005).

Evanghelia prietenilor lui Dumnezeu

Nu se știe sigur de unde și cum a apărut doctorul Luca în viața apostolului Pavel și pe scena istoriei. Tradiția creștină timpurie (Ieronim și Eusebiu din Cezareea) afirmă că ar fi fost originar din Antiohia Siriei, oraș elenistic, considerat a fi leagănul creștinismului. Dacă este adevărat, atunci putem presupune că a fost printre cei care au ascultat vestea bună adusă de câțiva vizionari anonimi veniți din Cipru și din Cirena, care le-au vorbit și grecilor din Antiohia – căci Luca era grec – despre Isus (Faptele 11:20), fapt remarcabil la data respectivă, când Evanghelia le era vestită doar evreilor. Sau poate că a fost printre cei învățați de Pavel și de Barnaba, când, timp de „un an întreg au luat parte la adunările bisericii” (Faptele 11:26). Dacă este așa, Luca știa din experiență ce înseamnă stăruința asupra învățaturii lui Hristos – în vorbe și în fapte – și ce însemna pe atunci porecla „creștini”, dată de concitadinii lor, poreclă pe care mulți și-o atribuie astăzi ca denumire oficială. El însuși a scris despre acest amănunt semnificativ, nu-i așa?

Tot ce a învățat și a trăit în Antiohia cu privire la noua credință l-a influențat decisiv pe Luca. Era doctor, dar nu depindea, probabil, de un oraș anume sau de un cabinet personal pentru a-i trata pe bolnavi. Ca mulți alții, mergea acolo unde era chemat sau călătorea oferindu-și serviciile. Așa că nu i-a fost greu să plece pe urmele apostolilor Pavel și Barnaba sau chiar împreună cu ei. Deși relatarea din Faptele 13:1-3 lasă să se înțeleagă că doar cei doi au fost trimiși de biserica din Antiohia în lucrarea misionară, nu este exclus ca doctorul Luca să-i fi însoțit chiar de la început. Este adevărat că Duhul Sfânt nu l-a menționat pe nume și că reprezentanții bisericii din Antiohia nu și-au pus mâinile și peste el, dar să nu uităm că Luca este cel care a scris relatarea și că, până la textul din Faptele 16:10, unde începe să scrie la persoana întâi plural („am căutat să **ne** ducem în Macedonia”), el relatează atâtea amănunte din prima călătorie misionară a lui Pavel și Barnaba, încât este greu de presupus că nu a fost prezent. Practic, l-a urmat pe apostolul Pavel ca o umbră. A călătorit peste tot unde acesta era mânat de Duhul lui Dumnezeu să vestească Evanghelia. Probabil că a fost prezent în

fiecare dintre situațiile relatate de el sau menționate de apostol: când Pavel aproape că a fost omorât cu pietre în Listra (Faptele 14:19), când a fost flagelat de cinci ori de iudei și de trei ori cu fasciile lictorilor romani, în trei naufragii, amenințați de tâlhari, dar și de „frați mincinoși”, în situații în care au îndurat oboseală, foame și sete (2 Corinteni 11:24-27), a fost lângă apostol în timpul arestării și întemnițării de la Ierusalim și Cezareea, a urcat pe aceeași corabie cu Pavel, care trebuia să ajungă în fața împăratului Nero și a naufragiat împreună cu el și cu restul echipajului, a ajuns până la Roma și a rămas cu apostolul până la sfârșit, ca un adevărat prieten. „Numai Luca este cu mine”, nota acesta într-o epistolă (2 Timotei 4:11). Ah, Doamne, unde se poate găsi astăzi un asemenea prieten?

Pe lângă ajutorul pe care îl dădea în timpul acestor călătorii misionare, doctorul Luca avea o preocupare aparte: să facă „cercetări amănunțite” despre Isus, căutând să vorbească cu cât mai mulți dintre cei care Îl văzuseră, să audă din gura lor lucrurile pe care „le-au văzut cu ochii lor de la început” și să le ordoneze cronologic, „în șir, unele după altele” (Luca 1:1-3). În termeni moderni, ceea ce a făcut Luca se numește documentare științifică. În felul acesta au ajuns până la noi relatări unice, prezente doar în evanghelia care îi poartă numele.

Vă invit ca, în timp ce studiem aceste relatări, să ni-l imaginăm pe „doctorul preaiubit” vorbind cu rudele lui Isus, ascultându-i pe martorii oculari ai învățăturilor, minunilor și învierii Sale, apoi, când avea un dram de timp, retrăgându-se pentru a nota aceste lucruri. De ce? Pentru cine? El pare să fi destinat această lucrare monumentală în două părți – *Evanghelia după Luca și Faptele apostolilor* – cuiva numit Teofil (în traducere, „Iubit de Dumnezeu” sau „Prieten al lui Dumnezeu”). În lipsa oricărei date despre identitatea acestuia, cercetătorii își dau cu părerea că ar fi fost un nobil, un înalt oficial, poate chiar din Antiohia. Nimeni nu știe însă cu certitudine. De aceea, până când vom cunoaște adevărul, înclin să cred că acesta este un nume generic dat de Luca oricărui om interesat de mântuire și oricui dorește să fie prieten al lui Dumnezeu. Mai ales că știm ce fel de prieten a fost Luca. Ești și tu un astfel de prieten?

Florian Ristea,
Școala de Sabat / Lucrarea Personală

Cercetați Scripturile

„Dacă Biblia ar fi citită mai mult, dacă adevărurile ei ar fi înțelese mai bine, noi am fi un popor mult mai luminat și mai inteligent. Sufletul capătă putere prin cercetarea paginilor Scripturii. (*Sfaturi pentru biserică*, p. 113)

Aprilie	Mai	Iunie
1 – 2 Corinteni 2	1 – Coloseni 3	1 – Evrei 8
2 – 2 Corinteni 3	2 – Coloseni 4	2 – Evrei 9
3 – 2 Corinteni 4	3 – 1 Tesaloniceni 1	3 – Evrei 10
4 – 2 Corinteni 5	4 – 1 Tesaloniceni 2	4 – Evrei 11
5 – 2 Corinteni 6	5 – 1 Tesaloniceni 3	5 – Evrei 12
6 – 2 Corinteni 7	6 – 1 Tesaloniceni 4	6 – Evrei 13
7 – 2 Corinteni 8	7 – 1 Tesaloniceni 5	7 – Iacov. 1
8 – 2 Corinteni 9	8 – 2 Tesaloniceni 1	8 – Iacov. 2
9 – 2 Corinteni 10	9 – 2 Tesaloniceni 2	9 – Iacov. 3
10 – 2 Corinteni 11	10 – 2 Tesaloniceni 3	10 – Iacov. 4
11 – 2 Corinteni 12	11 – 1 Timotei 1	11 – Iacov. 5
12 – 2 Corinteni 13	12 – 1 Timotei 2	12 – 1 Petru 1
13 – Galateni 1	13 – 1 Timotei 3	13 – 1 Petru 2
14 – Galateni 2	14 – 1 Timotei 4	14 – 1 Petru 3
15 – Galateni 3	15 – 1 Timotei 5	15 – 1 Petru 4
16 – Galateni 4	16 – 1 Timotei 6	16 – 1 Petru 5
17 – Galateni 5	17 – 2 Timotei 1	17 – 2 Petru 1
18 – Galateni 6	18 – 2 Timotei 2	18 – 2 Petru 2
19 – Efeseni 1	19 – 2 Timotei 3	19 – 2 Petru 3
20 – Efeseni 2	20 – 2 Timotei 4	20 – 1 Ioan 1
21 – Efeseni 3	21 – Tit 1	21 – 1 Ioan 2
22 – Efeseni 4	22 – Tit 2	22 – 1 Ioan 3
23 – Efeseni 5	23 – Tit 3	23 – 1 Ioan 4
24 – Efeseni 6	24 – Filimon	24 – 1 Ioan 5
25 – Filipeni 1	25 – Evrei 1	25 – 2 Ioan
26 – Filipeni 2	26 – Evrei 2	26 – 3 Ioan
27 – Filipeni 3	27 – Evrei 3	27 – Iuda
28 – Filipeni 4	28 – Evrei 4	28 – Apocalipsa 1
29 – Coloseni 1	29 – Evrei 5	29 – Apocalipsa 2
30 – Coloseni 2	30 – Evrei 6	30 – Apocalipsa 3
	31 – Evrei 7	

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIUL BIBLIEI LA RÂND
și al cărții *Viața lui Iisus (Hristos, Lumina lumii)* de Ellen G. White

Trimestrul II 2015

STUDIUL 1, 28 martie – 3 aprilie: 1 Cor. 14 – 2 Cor. 4; Viața lui Iisus, cap. 14

1. În ce privință le recomandă Pavel corintenilor să fie „copii la minte”?
2. Câtor frați li s-a arătat Domnul Isus după înviere?
3. Ce stare sufletească avea apostolul Pavel când le-a scris corintenilor?
4. Pentru cine este acoperită Evanghelia?
5. Ce n-a deosebit cu claritate Ioan Botezătorul?

STUDIUL 2, 4–10 aprilie: 2 Corinteni 5–11; Viața lui Iisus, cap. 15

1. De ce era apostolul preocupat să nu dea cuiva vreun prilej de poticnire?
2. Ce rezultat a avut întristarea provocată de prima scrisoare a lui Pavel?
3. A cui dărnicie a fost mai mare decât puterea proprie de a dăruia?
4. Ce anume îl apăsa pe apostolul Pavel în fiecare zi?
5. Care a fost scopul primei minuni a Mântuitorului?

STUDIUL 3, 11–17 aprilie: 2 Corinteni 12 – Galateni 5; Viața lui Iisus, cap. 16

1. Ce dovadă căutau corinteni în privința apostolului Pavel?
2. Pe cine a muștrat Pavel în mod deschis la Antiohia?
3. Cum a exprimat apostolul Pavel egalitatea între rase, sexe și categorii sociale?
4. În ce poruncă se cuprinde toată Legea?
5. Ce a vrut să transmită Isus prin izgonirea vânzătorilor din templu?

STUDIUL 4, 18–24 aprilie: Galateni 6 – Efeseni 6; Viața lui Iisus, cap. 17

1. Când și pentru ce ne-a ales Dumnezeu?
2. În ce situație se afla Pavel când a scris Epistola către efeseni?
3. Ce sfaturi le dă Pavel efesenilor cu privire la mânia?
4. Ce anume și de ce trebuie să răscumpărăm?
5. Ce fel de sfințenie neglijau iudeii alungați din templu?

STUDIUL 5, 25 aprilie – 1 mai: Filipeni 1 – Coloseni 3; Viața lui Iisus, cap. 18

1. Pe cine spera Pavel să trimită la biserica din Filipi?
2. Din ce mediu erau creștinii care le-au trimis salutări speciale filipenilor?
3. Cine este menționat ca fiind un învățător al colosenilor?
4. La ce lucruri erau îndemnați colosenii să se gândească?
5. Ce fel de amprentă nu trebuie să poarte lucrarea Lui Dumnezeu?

STUDIUL 6, 2–8 mai: Coloseni 4 – 2 Tesaloniceni 1; Viața lui Iisus, cap. 19

1. Ce sfat le-a dat Pavel stăpânilor de sclavi?
2. Cum au primit tesalonicenii cuvântul auzit de la apostoli?
3. De unde a fost trimis Timotei la Tesalonic?
4. De ce anume au fost sfătuiți tesalonicenii să se ferească?
5. După ce însetează Răscumpărătorul nostru?

STUDIUL 7, 9–15 mai: 2 Tesaloniceni 2 – 1 Timotei 5; Viața lui Iisus, cap. 20

1. Pe ce căi primiseră tesalonicenii învățăturile apostolilor?
2. Cu cine erau îndemnați tesalonicenii să nu aibă niciun fel de legături?
3. De ce a rămas Timotei în Efes după plecarea lui Pavel în Macedonia?
4. La ce anume trebuia să ia seama Timotei până la sosirea apostolului Pavel?
5. De ce întârzie uneori Domnul Isus cu răspunsul la rugăciune?

STUDIUL 8, 16–22 mai: 1 Timotei 6 – Tit 2; Viața lui Iisus, cap. 21

1. Cât de des era pomenit Timotei de Pavel în rugăciune?
2. Câți au rămas lângă Pavel la primul său cuvânt de apărare?
3. Unde fusese lăsat Tit să așeze prezbiteri?
4. Ce spune Pavel că trebuie să facă femeile vârstnice pentru cele mai tinere?
5. Cu ce acuzație a fost adus Domnul Isus înaintea Sinedriului după învingerea de la Betesda?

STUDIUL 9, 23–29 mai: Tit 3 – Evrei 5; Viața lui Iisus, cap. 22

1. Ce fel de persoane erau cele de care trebuia să se depărteze Tit?
2. Prin cine a primit Filimon scrisoarea?
3. Cum sunt numiți îngerii în Epistola către evrei?

4. De ce nu au putut contemporanii lui Moise să intre în odihna lui Dumnezeu?
5. Cu ce întrebare de la Ioan Botezătorul au venit ucenicii săi la Domnul Isus?

STUDIUL 10, 30 mai – 5 iunie: Evrei 6–12; Viața lui Iisus, cap. 23

1. Cui i-a dat Avraam zecime?
2. Ce obiecte se aflau în chivotul legământului?
3. Cum definește apostolul Pavel credința?
4. Ce a făcut Iosif prin credință?
5. Ce onoare ar fi primit conducătorii lui Israel dacă L-ar fi primit pe Domnul Isus?

STUDIUL 11, 6–12 iunie: Evrei 13 – 1 Petru 1; Viața lui Iisus, cap. 24

1. Cum trebuie cerută înțelepciunea?
2. Cu cine seamănă cel care ascultă Cuvântul, dar nu-l împlinește?
3. Ce spune Iacov despre credința care n-are fapte?
4. Cine erau cei ce stăruiau să cerceteze ceea ce ei înșiși spusese?
5. Cât de mulți nazarineni L-au primit pe Domnul Isus în final?

STUDIUL 12, 13–19 iunie: 1 Petru 2 – 2 Petru 3; Viața lui Iisus, cap. 25

1. Cui trebuie să fie gata să răspundă creștinii?
2. De unde urma să înceapă judecata?
3. Cu ce este comparat Cuvântul profeției?
4. Ce simțea Lot în legătură cu modul de viață al celor din Sodoma?
5. Care este învățătura profundă a primei pescuiri minunate?

STUDIUL 13, 20-26 iunie: 1 Ioan 1 – 3 Ioan; Viața lui Iisus, cap. 26

1. Cum ne putem înșela singuri?
2. Cum poate fi deosebit Duhul Lui Dumnezeu de alte duhuri?
3. Cui i se adresează apostolul Ioan cu apelativul „Doamnă”?
4. Care era cea mai mare bucurie a lui Ioan?
5. Cum a ajuns să fie numită cetatea Capernaum?

Nașterea Domnului Isus

Pentru studiul din această săptămână, citește: Luca 1:2, 3, 5-22; 2:9-12, 25-32; Deuteronomul 18:15; 2 Timotei 3:16.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Căci niciun cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere.” (Luca 1:37; în NTR: „Căci nimic nu este imposibil cu Dumnezeu.”)

Evanghelia după Luca a fost adresată în special celor care nu erau evrei. Autorul însuși era dintre neamuri (lucru dedus din contextul pasajului Coloseni 4:10-14), la fel ca Teofil, destinatarul scrisorii.

Luca, de profesie doctor, a fost un istoric meticulos. În introducerea la evanghelia sa, îl plasează pe Isus în istoria reală sau, cu alte cuvinte, așază istoria vieții Sale în contextul istoric al vremii: Irod era împăratul Iudeei (Luca 1:5), August se afla la conducerea Imperiului Roman (Luca 2:1), iar preotul Zaharia era de rând să slujească în Templul din Ierusalim (Luca 1:5,9). De asemenea, în capitolul 3, el menționează șase date istorice precise legate de lucrarea lui Ioan Botezătorul, cel care a pregătit calea pentru venirea Domnului Isus.

Așadar, Luca plasează viața Domnului Isus în contextul istoric – oameni reali, timp real – cu scopul de a elimina de la bun început ideea de mit. Cititorii trebuie să admită cu admirație și uimire că Isus este real și că Dumnezeu i-a oferit lumii „un Mântuitor, care este Hristos, Domnul” (Luca 2:11).

Sabatul viitor: Sabatul colportorului

Faptele 1:1 menționează că Evanghelia este „cea dintâi carte” a lui Luca, scrisă înainte de cartea Faptele apostolilor. Dacă adăugăm la aceasta faptul că ambele cărți îi sunt adresate lui Teofil, ajungem la concluzia că amândouă au ieșit de sub pana aceluiași scriitor. Ele pot fi considerate ca fiind prima parte și, respectiv, partea a doua a unei lucrări cu titlul „Originea și istoria bisericii creștine”. În prima parte sunt relatate viața și lucrarea lui Isus (Evanghelia după Luca), iar în partea a doua (Faptele apostolilor) sunt prezentate răspândirea mesajului despre Isus și extinderea bisericii primare.

1. Cum a fost scrisă Evanghelia lui Luca? Luca 1:2,3; 2 Timotei 3:16.

Luca avea cunoștință de faptul că mulți oameni consemnaseră evenimentele legate de Isus Hristos care zguduiseră cetatea Ierusalim și cetățile învecinate. Sursele acestor scrieri erau „cei ce le-au văzut cu ochii lor de la început și au ajuns slujitori ai Cuvântului” (Luca 1:2), adică ucenicii și alți contemporani ai lui Isus. Luca însuși intrase în contact cu astfel de martori oculari și slujitori (Pavel și alți apostoli) și, probabil, cu evangheliile scrise de Marcu și Matei. El nu fusese martor la evenimentele din viața Domnului Hristos, dar era un urmaș al Său credibil și autentic.

Matei a scris pentru iudei, prezentându-L pe Isus ca mare Învățător, împlinitor al profeției și Împărat al iudeilor. El a făcut frecvent referire la profețiile Vechiului Testament care s-au împlinit prin Hristos. Marcu le-a scris cititorilor romani, înfățișându-L pe Isus ca pe un om al acțiunii. Luca le-a scris grecilor și neamurilor despre un Isus al tuturor – Mântuitorul lumii. El precizează că scrierile sale urmăresc un dublu scop: să relateze evenimentele în ordine cronologică și să ofere certitudine, să dovedească soliditatea marilor învățături ale noii ere. Certitudinea cu privire la adevăr este unul dintre obiectivele Evangheliei sale.

Este interesant că Luca, un scriitor inspirat al Scripturii, a utilizat alte materiale în scrierile sale. Evident că lucrul acesta nu neagă nici inspirația, nici autoritatea textelor lui. Ce lecție putem învăța de aici cu privire la modul în care funcționează inspirația?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă că Domnul Isus este o persoană reală, istorică și Mântuitorul tuturor oamenilor.

La nivelul sentimentelor: Să accepte cu bucurie făgăduința că niciun cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere.

La nivel practic: Să experimenteze mântuirea, trăind în strânsă legătură cu Isus.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Domnul Isus – o persoană reală

- A. Cum demonstrează nașterea lui Isus dintr-o fecioară că mântuirea este lucrarea lui Dumnezeu, nu a omului?
- B. Ce detalii din Luca 1 și 2 ne arată că Isus este o persoană istorică, și nu un mit?
- C. Cum subliniază Luca universalitatea lui Hristos și a Evangheliei Sale?

II. Sentimente: Niciun cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere

- A. Prin ce reușesc nașterea lui Ioan Botezătorul și cea a lui Isus să ne inspire încrederea că niciun cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere?
- B. În ce situații concrete din viața ta ai simțit împlinindu-se această făgăduință?

III. Practic: Împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu în viața ta

- A. Cum te pot ajuta viața de rugăciune a Mariei, a Elisabetei și a lui Ioan să ai încredere în Dumnezeu și să experimentezi făgăduințele Lui?
- B. Meditează la staul, la Pruncul înfășat în scutece și la faptul că în „casa de poposire nu era loc”. De ce nu trebuie să permitem ca sărăcia să ne împiedice să ne lăsăm folosiți de Dumnezeu în lucrarea Sa?

Rezumat: Făgăduința din Luca 1:37 ar trebui să ne dea putere să nădăjduim în Domnul, să ascultăm Cuvântul Său și să ne rugăm pentru împlinirea planurilor Sale în viața noastră.

După profetul Maleahi, în istoria lui Israel au existat aproape patru sute de ani de tăcere divină, care a fost ruptă odată cu anunțarea nașterii lui Ioan Botezătorul și a lui Isus.

Relatările despre nașterea lui Ioan și cea a lui Isus au unele asemănări. Ambele sunt nașteri miraculoase: în cazul lui Ioan, Elisabeta trecuse de mult de vârsta la care ar fi putut avea copii; în cazul lui Isus, o fecioară a dat naștere unui copil. În ambele cazuri, anunțul a fost făcut de îngerul Gabriel. Și Elisabeta, și Maria au primit vestea cu uimire, bucurie și supunere față de voia lui Dumnezeu. Ambii copii urmau să crească și să se întărească în duh (Luca 1:80; 2:40).

Totuși acești doi copii născuți în mod neobișnuit, prin intervenția directă a lui Dumnezeu, au avut fiecare lucrarea și misiunea sa distinctă. Ioan urma să pregătească poporul pentru lucrarea lui Isus (Luca 1:13-17), iar Isus era „Fiul lui Dumnezeu” (vers. 35) și împlinitorul profețiilor mesianice (vers. 31-33).

- 2. Deși era „neprihănit”, atunci când îngerul i-a dat vestea, Zaharia a dat dovadă de lipsă de credință și a fost muștrat. Ce clarificare ne aduce acest incident cu privire la semnificația conceptului de „neprihănire” pentru cel care crede în Isus? Luca 1:5-22.**

„Minunea nașterii lui Ioan a avut un scop precis în relația lui Dumnezeu cu poporul Său. După patru sute de ani de absență a profețiilor, Ioan a intrat pe scena istoriei lui Israel cu un mesaj special și cu o putere specială. Misiunea și mesajul lui au fost acelea de a pregăti un popor care să înțeleagă misiunea lui Isus (Luca 1:17).

Faptul că lui Zaharia i s-a născut un fiu [printr-o minune], la fel ca lui Avraam și Mariei, ne învață un mare adevăr spiritual, adevăr pe care îl învățăm greu, dar îl uităm ușor. Prin noi înșine, nu suntem în stare să facem vreun lucru bun, dar ceea ce nu putem face noi va fi adus la îndeplinire prin puterea lui Dumnezeu în orice suflet care se supune și crede. Prin credință fusese dat copilul făgăduinței. Prin credință ia naștere viața spirituală și ni se dă putere să împlinim lucrările neprihănirii.” – Ellen G. White, *Viața lui Iisus (Hristos, Lumina lumii)*, p. 98

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE!

Pasajul de studiat: Luca 1:31-35

Ideea de bază: Creștinii cu spirit pătrunzător văd în istorie o cronică a intervențiilor lui Dumnezeu în istoria omenirii. Raportul biblic începe cu lucrarea minunată a lui Dumnezeu de creare a lumii și cu eșecul tragic al ființelor umane din cauza păcatului. Conflictul dintre Hristos și Satana, dintre neprihănire și păcat marchează cea mai mare parte a istoriei. Odată cu nașterea lui Isus în Betleem, a doua Persoană a Dumnezeirii a intrat în spațiul și timpul planetei Pământ pentru a împlini făgăduința legământului din Geneza 3:15, pentru a realiza planul de mântuire (1 Timotei 3:16): sfârșitul păcatului și al lui Satana prin triumful final al dreptății și al îndurării divine în marea luptă (Apocalipsa 20:10).

Discuție introductivă: Evanghelia după Luca începe cu relatarea a două minuni: nașterea lui Ioan (Luca 1:11-18) și nașterea lui Isus (vers. 26-34). Prin care alte minuni din Scriptură și-a descoperit Dumnezeu voința? De ce este nașterea din fecioară fundamentală pentru misiunea răscumpărătoare a lui Dumnezeu?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Se pare că Luca nu era evreu și scrisoarea sa îi este adresată unui prieten, Teofil. Om de cultură, doctor și istoric cu o viziune universală, Luca îl prezintă pe Isus ca pe Mântuitorul tuturor oamenilor, indiferent de rasă, naționalitate, poziție, sex sau vârstă. El ne oferă o relatare mai bogată: circa 30% din informații nu se găsesc în celelalte evanghelii. Particularitățile Evangheliei sale sunt certitudinea teologică despre Isus și claritatea.

Comentariu biblic

Luca își începe evanghelia cu o declarație de intenție: dorința lui este să prezinte în ordine cronologică evenimentele extraordinare din viața lui Isus. Relatarea sa abordează două aspecte: (1) cel istoric – Isus este o persoană reală, și nu un mit, El a venit într-un moment precis al istoriei (vezi personalitățile și datele istorice menționate în Luca 1:5;

Nașterea lui Isus Hristos nu a fost un eveniment obișnuit. Ea era marcată în calendarul veșnic al lui Dumnezeu și, „când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie” (Galateni 4:4). Ea este împlinirea primei făgăduințe făcute de Dumnezeu după intrarea păcatului în Eden (Geneza 3:15).

3. Notează despre ce aspect al nașterii lui Isus vorbește fiecare dintre următoarele perechi de texte.

Deuteronomul 18:15 și Faptele 3:22-24 _____

Isaia 7:14 și Matei 1:22,23 _____

Mica 5:2 și Luca 2:4-7 _____

La șase luni după ce l-a anunțat pe Zaharia despre nașterea lui Ioan, îngerul Gabriel a anunțat-o pe Maria din Nazaret, o fecioară, despre o minune mai mare: „Vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu, căruia îi vei pune numele Isus.”

Nașterea lui Isus din fecioară contrazice orice proces natural și nu poate fi explicată științific sau prin filosofia naturalistă. Până și Maria a întreat: „Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?” (Luca 1:34). Îngerul a asigurat-o că aceasta avea să fie lucrarea Duhului Sfânt (vers. 35) și că „niciun cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere” (vers. 37). Supunerea ei imediată și plină de credință este remarcabilă: „Iată, roaba Domnului, făcă-mi-se după cuvintele tale!” (vers. 38). Orice întrebare pusă de om, oricât de normală sau de logică, trebuie să se plece în fața răspunsului divin, cu încredere că planurile Aceluia care știe și poate totul sunt cele mai bune.

Până să răspundă Maria astfel, supunându-se pe deplin suveranității lui Dumnezeu și planului Său veșnic, îngerul Gabriel i-a dat o asigurare printr-un alt răspuns uimitor: „Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea, Sfântul care Se va naște din tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.”

În unele zone ale lumii, oamenii au fost învățați să creadă că totul are o explicație naturalistă și științifică. Ce părere ai tu despre această perspectivă?

2:1-5); (2) cel legat de răscumpărare – Isus a fost trimis de Dumnezeu să fie și să aducă lumii vestea bună a mântuirii (Luca 1:31-35; 2:11). Relatarea cronologică este evidentă în primele două capitole din Evanghelia după Luca: se prezintă în detaliu pregătirile pentru venirea lui Isus și pentru nașterea Sa și se aduc dovezi despre unicitatea Sa.

I. Misiunea lui Ioan Botezătorul

(Revezi împreună cu grupa Luca 1:5-25.)

De la prima făgăduință din Geneza 3:15 și până la ultima profeție despre „Soarele Neprihănirii” (Maleahi 4:2), tot Cuvântul profetic are ca singur obiectiv pregătirea căii pentru Răscumpărătorul. Maleahi își încheie expunerea profetică spunând că Dumnezeu avea să-l trimită pe profetul Ilie pentru a pregăti calea lui Mesia. La patru sute de ani după această profeție, îngerul Gabriel îi spune lui Zaharia, un preot în vârstă și fără copii, că va avea cu soția lui stearpă un fiu care va veni „în duhul și puterea lui Ilie...”, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El” (Luca 1:17).

Despre Ioan, a cărui lucrare avea să fie aceea de a pregăti calea Domnului și a da mărturie despre El, a fost profetizat că urma:

- să fie „mare înaintea Domnului” (vers. 15)
- să fie plin de Duhul Sfânt (vers. 15)
- să întoarcă pe mulți oameni la Dumnezeu (vers. 16)
- să slujească „în duhul și puterea lui Ilie” (vers. 17)
- „să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El” (vers. 17)

Care dintre aceste caracteristici ar trebui să se regăsească în cei care vor pregăti lumea pentru a doua venire a Domnului Isus?

II. Nașterea lui Isus

(Revezi împreună cu grupa Luca 1:26-38; 2:1-20.)

În planul lui Dumnezeu, nimic nu este la întâmplare. Luca nu lasă nicio urmă de îndoială în privința nașterii din fecioară. Îngerul Gabriel le dă un răspuns profund celor care contestă această minune: „Niciun cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere” (vers. 37) sau, cum îl redau alte traduceri, „cu Dumnezeu, nimic nu e imposibil”. Noi trebuie să acceptăm prin credință modul în care El Își îndeplinește planurile Sale sfinte. Fiul Mariei este Fiul lui Dumnezeu – natura umană și natura

Luca își începe relatarea despre ieslea din Betleem cu câteva precizări legate de contextul istoric. Iosif și Maria au plecat de acasă, din Nazaret, și au ajuns în străvechiul oraș Betleem, ca urmare a unui recensământ cerut de Cezar August, împăratul Romei, în perioada în care Quirinius era guvernator în Siria. Aceste detalii istorice arată că Luca s-a supus Duhului Sfânt în așa măsură, încât a notat și amănunte prin care întruparea să poată fi încadrată în istoria vremii.

4. Meditează la sărăcia lui Isus, pornind de la textul din Luca 2:7. Comparați scena aceasta cu descrierea pe care l-o face Pavel lui Isus în Filipeni 2:5-8. Ce cale a ales Domnul Isus de dragul nostru?

Descrierea condițiilor sărace în care a ales să Se întrupeze Domnul cerului este urmată de relatarea despre primii vizitatori care au pășit în staul: păstorii. Vestea bună, care avea să fie „o mare bucurie” (Luca 2:10), nu a fost dată celor bogați și puternici, cărturarilor sau preoților, conducătorilor sau stăpânitorilor țării, ci unor păstori sărmani. Observă grandoarea și simplitatea mesajului: „Vi s-a născut un Mântuitor. În cetatea lui David. El este Hristos, Domnul, Unsul. Îl veți găsi înfășat în scutece” (traducerea autorului). Cum se întâmplă de multe ori, darul cel mai de preț al Cerului a venit într-un „ambalaj” extrem de modest! Și totuși este un dar care Îi dă „slavă lui Dumnezeu” și aduce „pace pe pământ, între oamenii plăcuți Lui” (vers. 14).

În anunțul făcut de înger (Luca 2:9-12) sunt amintite trei aspecte vitale ale teologiei creștine. În primul rând, vestea bună este pentru „tot norodul”. În Isus, evreii și celelalte națiuni devin un singur popor al lui Dumnezeu. În al doilea rând, Isus este Mântuitorul și nu există alt mântuitor în afară de El. În al treilea rând, El este Domnul. Aceste trei adevăruri, stabilite clar de la bun început în Evanghelia după Luca, au format ulterior baza mesajului predicat de apostoli și, îndeosebi, de Pavel.

Cum influențează întruparea lui Isus viața ta?

divină se împletesc în chip miraculos și tainic în acest „Mântuitor, care este Hristos, Domnul” (Luca 2:11).

De discutat

În mărturia Noului Testament despre El, Isus al istoriei nu poate fi separat de Isus al credinței. La ce riscuri ne expunem dacă alegem numai unul din aceste două aspecte și îl ignorăm pe celălalt?

III. Martori ai întrupării lui Isus

(Revezi împreună cu grupa Luca 2:1-35.)

Istoria însăși aduce mărturie că Isus nu este un personaj imaginar, creat de câțiva căutători de faimă din secolul I, dornici să se desprindă de iudaismul exclusivist, și de câteva grupări mistice din Roma și Grecia. Luca susține realitatea istorică a lui Isus, afirmând că El S-a născut într-un anumit moment real, în perioada când Cezar August domnea în Imperiul Roman, când Quirinius guverna peste Siria și când cezarul a poruncit un recensământ al populației, motiv pentru care Iosif și Maria au mers de la Nazaret la Betleem (Luca 2:1-7). Istoricul Luca nu lasă loc pentru ideea că Isus ar fi fost un personaj mitic. Pentru el, Isus este real. El este Fiul Mariei, Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul lumii. Evanghelia sa Îl prezintă pe lui Isus ca Mântuitor universal. Vestea bună a mântuirii este pentru toți oamenii și promite tot ce este esențial în viață: „slavă lui Dumnezeu” și „pace pe pământ”.

Pacea a fost și este aspirația omenirii, dar nu poate fi prioritatea noastră numărul unu. Prioritate are „slava lui Dumnezeu”. Acolo unde Dumnezeu este recunoscut și acceptat, există pace. Păstorii au cunoscut-o, dar Ierusalimul nu. Aceasta este tragedia atâtor oameni.

De discutat

De ce ar trebui ca, pe lista noastră de priorități, pe primul loc să fie dorința de a-I da slavă lui Dumnezeu, mai presus de pacea sau de fericirea pământească?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Acțiunile lui Dumnezeu de-a lungul istoriei mântuirii sunt clar prevestite în profeția biblică. Cu toate acestea, prea puțini dintre cei familiarizați cu ea au fost pregătiți pentru prima venire a Domnului. Apostolul Pavel spune: „Dar, când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu

Cu toate că li s-a adresat în special neamurilor, Luca a fost conștient de importanța moștenirii evreiești lăsate în Vechiul Testament. El a avut grijă să lege istoria Noului Testament de cea a Vechiului Testament și a inclus în relatare frumoasa scenă în care Maria și Iosif L-au dus pe Pruncul Isus să fie circumcis în a opta zi și L-au înfățișat înaintea Domnului la Templul din Ierusalim, potrivit legii iudaice (Luca 2:22-24).

5. Citește Luca 2:25-32. Care sunt cele trei lucruri importante despre mântuire pe care le amintește Simeon? Ce puncte comune are acest pasaj cu cel din Apocalipsa 14:6,7?

1. _____
2. _____
3. _____

Pe lângă aceste trei adevăruri, Simeon a menționat în profeția sa alte două aspecte semnificative ale lucrării Domnului Isus.

În primul rând, Hristos este „rânduit spre prăbușirea și ridicarea multora în Israel” (Luca 2:34). Da, El avea să le aducă lumină și mântuire multor oameni. În ceea ce-L privește pe Hristos nu există teren neutru: poți fie să-L accepți, fie să-L respingi. Mântuirea depinde de răspunsul pe care îl dai. Hristos cere exclusivitate – fie rămânem în El, fie nu rămânem. Aceia care rămân în El se vor ridica și vor face parte din Împărăția Sa; aceia care Îl resping sau care rămân indiferenți se vor prăbuși și vor pieri fără speranță. Credința în El nu este negociabilă.

În al doilea rând, Simeon îi spune Mariei că sufletul ei „va fi străpuns de o sabie” (Luca 2:35). El se referă aici fără îndoială la răstignire, eveniment la care Maria avea să fie martoră. Maria și toate generațiile care aveau să vină după ea nu trebuiau să uite că, fără jertfă, nu există mântuire. Jertfa Domnului Isus pe cruce este punctul în jurul căruia gravitează întregul plan de mântuire.

Mântuirea este un dar. Ea nu poate fi cumpărată. Și totuși, cei care o primesc au de plătit un „preț”, uneori chiar foarte mare. Tu cu ce probleme te-ai confruntat când te-ai hotărât să-L urmezi pe Hristos?

a trimis pe Fiul Său” (Galateni 4:4). Iar în cartea *Viața lui Iisus (Hristos, Lumina lumii)*, capitolul 32, Ellen G. White afirmă: „Ca și stelele în vastul circuit al drumului rânduitor lor, planurile lui Dumnezeu nu cunosc nici grabă și nici întârziere. (...) Când marele orologiu al vremii a indicat ceasul acela, Iisus S-a născut în Betleem.” Discutați în grupă despre scopul profeției și tragedia neglijării Cuvântului lui Dumnezeu de către oameni.

Întrebare pentru meditație

Când S-a născut Isus în Betleem, dar și mai târziu, la începutul lucrării Sale, numai puțini oameni au fost dispuși să-L accepte. De ce?

Întrebare aplicativă

Profeția a prevestit prima venire a lui Isus și o prevestește și pe a doua. Te vei pregăti pentru revenirea Sa altfel decât s-a pregătit poporul Său pentru prima venire?

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

Studiul acesta ne oferă ocazia să ne cercetăm pe noi înșine. Rugați-i pe membrii grupei (care doresc) să răspundă la întrebările următoare. Dacă aș fi:

1. Teofil – Ce anume m-ar convinge că istoria relatată de Luca este adevărată?
2. Elisabeta – Ce motive aș avea să-l cred pe soțul meu când îmi povestește despre arătarea îngerului Gabriel în templu?
3. Maria – Cum voi suporta privirile scandalizate ale oamenilor și zvonurile despre mine, care vor circula în Nazaret?

„Luca, scriitorul evangheliei care îi poartă numele, a fost un misionar medical. În Scripturi, el este numit «doctorul preaiubit» (Coloseni 4:14). Apostolul Pavel a auzit despre iscusința sa ca doctor și l-a căutat ca pe unul căruia Domnul i-a încredințat o lucrare specială. A obținut colaborarea lui și, pentru o vreme, Luca l-a însoțit în călătoriile sale din loc în loc. După un timp, Pavel l-a lăsat pe Luca în Filipi, în Macedonia. Acolo, el a continuat să lucreze câțiva ani, atât ca doctor, cât și ca învățător al Evangheliei. În lucrarea sa ca doctor, le-a slujit celor bolnavi și apoi s-a rugat ca puterea vindecătoare a lui Dumnezeu să vină peste cei suferinzi. Așa a fost deschisă calea pentru solia Evangheliei. Succesul în calitate de doctor i-a oferit lui Luca ocazia de a predica despre Hristos printre păgâni. Planul divin este ca noi să lucrăm așa cum au lucrat ucenicii.” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, pp. 140,141

Întrebări pentru discuție

1. Dacă în scrierea evangheliei sale, Luca a folosit informații aflate deja în circulație la data aceea, cum să înțelegem inspirația Scripturilor (2 Timotei 3:16)? Cum lucrează inspirația? Vezi Ellen G. White, capitolul „Inspirația scriitorilor profetici”, *Solii alese*, cartea 1, pp. 15-23.
2. Ce sugerează împrejurările nașterii lui Ioan Botezătorul cu privire la misiunea sa specială?
3. În ce situații am putea fi puși, la fel ca Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul, să credem în puterea lui Dumnezeu, chiar dacă omenește ni s-ar părea imposibil? Dați exemple!
4. Să discutăm deschis: Ne este greu sau ușor să acceptăm relatarea nașterii lui Isus din fecioară? De ce? Ce implicații are credința, respectiv necredința, în acest caz?
5. Cum este influențată viața ta de învățătura despre întruparea lui Isus?
6. Care sunt implicațiile venirii Fiului lui Dumnezeu pe pământ?

1. Întâlnirea cu Dumnezeu

Tang Yue, China

Într-o zi la fel ca toate celelalte, Tang Yue a plecat la piață cu băiatul ei de șase ani. Nu se gândea că în acea ocazie avea să-L întâlnească pe Dumnezeu.

Tang Yue credea în Dumnezeu și I se închina duminica împreună cu un grup de credincioși creștini. Dar, în clipa aceea, se gândea ce să cumpere de la piață. Pe drum, a fost abordată de doi bărbați amabili.

– Știți, a spus primul, păzirea duminicii nu este poruncită în Biblie.

Apoi, a scos o Biblie și i-a arătat câteva texte despre ziua de odihnă, Sabatul zilei a șaptea. Celălalt a încurajat-o să se convingă singură:

– Puteți căuta pe internet informații despre adevărata zi de odihnă.

– Isus a venit pe pământ și a înființat biserica lui Dumnezeu, care este o biserică păzitoare a sâmbetei, a adăugat celălalt.

Și cei doi au dispărut în mulțime la fel de repede cum apăruseră.

Impresionată de această întâlnire ciudată, de cum a ajuns acasă, Tang Yue a căutat pe internet ce îi spusese acei necunoscuți. Spre surprinderea ei, a găsit un site în limba chineză cu explicații despre Sabat ca fiind sâmbăta, ziua de odihnă poruncită de Dumnezeu. A găsit și o reclamă la un set de studii biblice. Site-ul era al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. A descoperit pe internet că în orașul ei exista o biserică adventistă. S-a hotărât să facă o vizită și, sâmbăta următoare, a mers acolo, gândindu-se că avea să-i vadă și pe cei doi care o abordaseră pe stradă. Nu i-a întâlnit nici atunci, nici în altă zi, însă ea continuă să meargă la acea biserică adventistă, convinsă că și-a găsit familia spirituală.

„Biserica aceasta respectă îndeaproape învățăturile Bibliei, spune ea. Este foarte diferită de biserica păzitoare a duminicii. Am convingerea că învățăturile adventiștilor sunt adevărate și că Isus vine curând.”

Tang Yue participă regulat la serviciile divine ale adventiștilor de ziua a șaptea care se strâng într-un apartament dintr-un oraș din centrul Chinei.

Trimestrul acesta, o parte din darurile strânse în Sabatul Treisprezece va ajuta la construirea de locuri de închinare pentru credincioșii din China. Vă mulțumim mult că susțineți lucrarea misionară cu atâtă generozitate!

APRILIE

1. M. Faptele ap. 19:1,2
 2. J. Faptele ap. 1:8
 3. V. Luca 24:49
- s. a. B 19:45, CT 19:34, IS 19:41, MS 19:53, SM 20:01, DJ 19:54, AR 20:05
4. S. Faptele ap. 1:8
- s. a. B 19:46, CT 19:36, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
5. D. Ioan 14:18-20
 6. L. Efeseni 6:12
 7. M. Isaia 8:19,20
 8. M. Ioan 16:13,14
 9. J. 2 Timotei 3:1,2,5
 10. V. Efeseni 3:20,21
- s. a. B 19:53, CT 19:43, IS 19:51, MS 20:02, SM 20:11, DJ 20:02, AR 20:15
11. S. Efeseni 5:14-16
- s. a. B 19:55, CT 19:44, IS 19:52, MS 20:04, SM 20:12, DJ 20:04, AR 20:16
12. D. Efeseni 5:18,19
 13. L. Efeseni 1:11,12
 14. M. Efeseni 1:13,14
 15. M. Romani 8:16,17
 16. J. 2 Corinteni 5:7
 17. V. 1 Corinteni 14:15
- s. a. B 20:02, CT 19:51, IS 20:01, MS 20:12, SM 20:21, DJ 20:11, AR 20:24
18. S. 1 Corinteni 14:26,40
- s. a. B 20:03, CT 19:53, IS 20:02, MS 20:13, SM 20:22, DJ 20:12, AR 20:25
19. D. Romani 8:14
 20. L. 1 Corinteni 2:16
 21. M. Romani 6:5
 22. M. Apocalipsa 14:7
 23. J. 1 Corinteni 6:11
 24. V. Ioan 5:19,41
- s. a. B 20:11, CT 20:00, IS 20:10, MS 20:21, SM 20:31, DJ 20:20, AR 20:33
25. S. Proverbele 14:34
- s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:12, MS 20:22, SM 20:32, DJ 20:21, AR 20:35
26. D. 1 Corinteni 2:14,15
 27. L. Ioan 7:37,38
 28. M. Apocalipsa 1:18
 29. M. Ioan 6:57,58
 30. J. 1 Corinteni 16:13

MAI

1. V. Isaia 54:5,7,10
- s. a. B 20:19, CT 20:08, IS 20:20, MS 20:30, SM 20:40, DJ 20:28, AR 20:42
2. S. Geneza 5:24
- s. a. B 20:20, CT 20:10, IS 20:21, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:29, AR 20:44
3. D. Ioan 14:23
 4. L. Ioan 13:35
 5. M. Luca 10:42
 6. M. Luca 10:36,37
 7. J. Ioan 15:12
 8. V. 1 Corinteni 8:1-3
- s. a. B 20:28, CT 20:17, IS 20:29, MS 20:40, SM 20:50, DJ 20:36, AR 20:52
9. S. Coloseni 3:2
- s. a. B 20:29, CT 20:18, IS 20:31, MS 20:41, SM 20:51, DJ 20:38, AR 20:53
10. D. Ioan 15:16
 11. L. 1 Ioan 4:20
 12. M. 1 Ioan 5:2
 13. M. 1 Ioan 2:2,3
 14. J. Romani 13:8
 15. V. 1 Ioan 5:18
- s. a. B 20:36, CT 20:25, IS 20:38, MS 20:48, SM 20:59, DJ 20:45, AR 21:00
16. S. Ioan 14:15
- s. a. B 20:37, CT 20:26, IS 20:40, MS 20:50, SM 21:01, DJ 20:46, AR 21:01
17. D. 1 Ioan 5:20
 18. L. Isaia 61:1
 19. M. Galateni 5:13
 20. M. Ieremia 29:13
 21. J. Matei 22:37
 22. V. Ieremia 31:33
- s. a. B 20:43, CT 20:32, IS 20:47, MS 20:57, SM 21:08, DJ 20:52, AR 21:08
23. S. Romani 10:10
- s. a. B 20:44, CT 20:33, IS 20:48, MS 20:58, SM 21:09, DJ 20:53, AR 21:09
24. D. 2 Corinteni 3:2,3
 25. L. Efeseni 3:18,19
 26. M. 2 Corinteni 4:6
 27. M. Romani 12:1
 28. J. 1 Împărați 22:13,14
 29. V. Evrei 12:14
- s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:54, MS 21:04, SM 21:16, DJ 20:59, AR 21:16
30. S. 1 Cronici 16:29
- s. a. B 20:51, CT 20:40, IS 20:55, MS 21:05, SM 21:17, DJ 21:00, AR 21:16
31. D. 2 Corinteni 2:14,15

IUNIE

1. L. Marcu 10:45
 2. M. Matei 25:40
 3. M. Luca 24:32
 4. J. 2 Împărați 2:9
 5. V. Romani 2:29
- s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
6. S. Luca 22:31,32
- s. a. B 20:57, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:11, SM 21:23, DJ 21:05, AR 21:22
7. D. Faptele ap. 2:46,47
 8. L. Faptele ap. 1:14
 9. M. Matei 5:13
 10. M. Matei 5:14,15
 11. J. Luca 10:31
 12. V. Iona 4:1-3
- s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:09, AR 21:26
13. S. Tit 3:8
- s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:06, MS 21:15, SM 21:28, DJ 21:09, AR 21:27
14. D. Romani 1:14,15
 15. L. Faptele ap. 26:24,25
 16. M. Faptele ap. 20:32
 17. M. Luca 6:19
 18. J. Luca 8:46,48
 19. V. 1 Corinteni 9:19
- s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
20. S. Faptele ap. 2:4
- s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:09, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:30
21. D. Ezechiel 3:21
 22. L. 2 Timotei 2:24,25
 23. M. 2 Timotei 2:1,2
 24. M. Deuteronomul 30:19
 25. J. Deuteronomul 33:29
 26. V. Isaia 53:11
- s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
27. S. Ioan 12:25,26
- s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
28. D. Eclesiastul 7:3
 29. L. Ioan 17:20,21
 30. M. Matei 10:32